

Rindberg: Da det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Lutein) stillede sit Forslag om at sætte Ministeriet under Tiltale, og navnlig forlangte, at der skulde nedsættes en Commission, i Henhold til § 50 i Grundloven, hørte vi den Indsigelse fra Ministeriet, navnlig fra den høitærede Indenrigsminister, at det vilde man ikke taale. Derimod hørte vi fra den samme ærede Ministers Side, at, dersom Folkethinget vilde nedsætte et Udvalg for at tage denne Sag under Overveelse, og, dersom det vilde skride til Rigsretsaction, da var det Noget, som Ministeriet ikke kunde have det Ringeste at indvende imod; det haaber jeg er i det ærede Things friske Erindring. Men, da vi kom idag for at tage under Overveelse, hvorvidt vi nu kunde gaae ind paa det Ændringsforslag, som den ærede Forslagsstiller selv havde stillet til sit oprindelige Forslag, og som gaaer ud paa at nedsætte et saadant Udvalg, da møde vi atter en Indsigelse fra den samme ærede Minister om, at det nu slet ikke kan faae Fremme. Det er i den høieste Grad mærkværdigt at høre, at, naar Rigsdagen vil være saa søielig at gaae ind paa de Forslag, som Ministeriet selv paa det Halve har stillet, saa er man kommen lige nær med Ministeriet. Jeg troer derfor, at det nu er paa Tiden, at den danske Rigsdag tænker paa at komme til at fortjene det Navn, som vor Konge fortjente, da vi sang om ham i Krigsaarene: „han sugker et, men slaaer“, at det nu maa komme til at føles af Ministeriet, at nu vilde vi ikke have lang Snaf med dem, men nu vilde vi see til at sætte dem under Rigsrettens Tiltale, og, naar jeg derfor nu, næsten under hvilken Form det ogsaa skulde være at Actionsordren eller Forslaget om Tiltalen kommer frem, maa slutte mig dertil, saa vilde jeg dog have ønsket, at det Udvalg, som maatte blive nedsat, maatte have havt en videre udstrakt Fuldmagt end den, det faaer ved det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Forslagsstiller.

Det er nemlig min Mening, at det er, ikke alene med Hensyn til disse 2 Hovedpunkter, Forordningen af 26de Juli 1854 og Overstridelsen af Budgettet, at dette Ministerium har gjort sig skyldigt til at tiltales ved Rigs-

retten, og at det ikke alene er derved, som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundvig) omtalte, at de nemlig have skredet, saaledes frem mod Embedsstanden, som de have gjort, men jeg troer ogsaa, at den Maade, hvorpaa Finantsloven dennegang er os forlagt til Behandling er en Sag, som fortjener Rigsrettens Tiltale. Naar jeg alligevel vil stemme for, at der nedsættes et Udvalg, saa er det i det Haab og i den Forudsætning, at vi kunne komme frem med enkelte Forslag til, at Udvalgets Fuldmagt bliver udstrakt videre, saa at det kan tage andre Sager under Overveelse, der kunne inddrages under den samme Ordre, eller at vi i alt Fald kunne tage den Beslutning, at, naar vi først ere komne paa god Vel med dette Ministerium og faae det under Rigsrettens Tiltale, da behøve vi ikke at blive staaende ved een Sag, men da kunne vi jo faae 2; 3, eftersom de have det vel fortjent.

J. M. Hansen: Det var under hans Excellence Premierministerens første Foredrag, at jeg udbad mig Ordet, altsaa før jeg havde hørt Foredraget af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrab). Han gjennemgik saa udførligt Hans Excellence Premierministerens Foredrag, at Endeel af det, jeg havde tænkt mig at anføre, da jeg forlangte Ordet, derved er blevet gjort overflødig. Men der er dog endnu et Par Punkter, som virkelig fortjene at besees lidt nærmere, hvilket jeg nu skal tillade mig at gjøre. Hans Excellence Premierministeren sagde om dem, der i forrige Møde havde talt om en Commissions Nedsættelse, at, dersom Ministeriet havde været „godtroende“ nok til ikke at gjøre Indsigelse derimod, vilde man nu fra den Side have forstaaet noget langt Andet ved denne Commission end det, man nu lader til at ville forstaae, og han sagde fremdeles, at, da Ministeriet nu ikke var saa godtroende, havde man, for ikke at tilstaae sin Feiltagelse, fundet paa andre Grunde, der skulde give Sagen et bedre Skin. Vi hørte forleden Dag en faderlig Formaning fra Hans Excellence Indenrigsministeren om, at man ikke skulde tillægge sine Modstandere „Bihensigter“; det